

dette Citat, derved har villet gjøre denne tidligere Finantsministers finantsielle Betragtninger overhovedet eller kun dette Punkt af dem til sine. Maaſke har han villet begge Dele, men i hvert Fald forekommer det mig ikke, at det i dette Dieblif kan tillægges nogen ſær Betydning, hvilken Formening en tidligere Finantsminister har havt om en Reſervefond's paſſende Størrelſe. Jeg faſtholder indtil videre, at det, ſom bliver tilbage af vor Reſervefond, eſterat den ſidſte Afbetaling paa vort Tilgodehavende hos Udlandet har fundet Sted, vil — naar man desuden har en Kaſſebeholdning af det Beløb, ſom jeg har angivet — være til Diſpoſition til andre Formaal. Jeg har netop undladt at angive, til hvilke Formaal det ſkulde anvendes, idet dette ſelvfølgelig maa være Gjenſtand for Overveielſe og Beſlutning af Regjering og Rigsdag i Forening. Der er jo, ſom beſkjendt, ikke af Regjeringen fremkommet noget Forſlag, ſom ſærlig henviſer til at udtage Beløb af denne Reſervefond, det ſkulde da være Forſlaget om at laane Beløb til St. Croix's Kolonialkaſſe — laane Beløb til Beſtindien — men dette vilde jo kun være en Omſætning eller Overføring af Reſervefondens Midler, men ikke et Forbrug af dem. Derfor jeg ikke hørte feil, ſaa havde det ærede Medlem endnu en Anke mod min Fremſtilling af den finantsielle Tilſtand, og det var den, at de formindſkede Bidrag til Statsgjældens Forrentning og Amortifation i de nærmefte kommende Aar ikke vilde forøge vort Overſkud; dette har jeg, Gud ſke Lov, heller ikke ſagt. Jeg har, hvad denne Poſt angaar, udtryffeligt fremhævet, at det kun var en forøget Diſpoſition over kontante Penge, vi derved opnaaede, men ſelvfølgelig ikke nogen Overſkudsforøgelse eller nogen Formuefremgang. Jeg tror alſaa med Beſtemthed at kunne faſtholde, at der ikke i det af mig ved Finantslovforslagets Forelæggelse Meddelte om vor finantsielle Tilſtand er noget Urigtigt, idet jeg maaſke til Overflod ſkal gjentage, at hvilken Bedømmelſe, hvilken Mening man vil have om Statsbanernes Værdi ſom Aktiv, det maa jeg overlade til hver Enkelt's Skjøn for ſig; at opnaa nogen Enighed om dette Punkt, anſer jeg for at være fuldſtændig umuligt. Det ærede Medlem benyttede Leiligheden, da han omtalte Ophøret af de tungne Amortifationer af Statsgjælden, til at udtale, at det eſter hans Formening vilde være rigtigt, naar de tungne Amortifationer for vor Statsgjæld vare ophørte, ſaa at tage fat paa de frivillige. Jeg ſkal ikke erklære mig uenig med det ærede Medlem i denne Betragtning; men jeg maa dog til-

lade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at, derved man vil begynde den frivillige Amortifation ved at gjøre den nuværende uopſigelige Gjæld amortifabel eller ved forud at forpligte ſig til at anvende viſſe Beløb aarlig til Indkjøb af diſſe uopſigelige Statsobligationer, ſaa vilde man gjøre en daarlig Finantsoperation, idet man ligefrem vilde yde en Skjænt og Gave til de nuværende Ijændehavere af diſſe Papirer, der ſelvfølgelig vilde ſtige meget betydelig i Kurs, naar der var knyttet en Amortifation til dem. Noget ganſke Andet er det, om man benytter Tid og Leilighed til Indkjøb af diſſe Papirer paa det aabne Marked, naar diſſe Midler hæves der til; ſaa kan man jo altid ſener tilintetgjøre diſſe Papirer og derved tilveiebringe en virkelig Formindſkelse af Statsgjælden. — Det er, ſom jeg allerede har ſagt, af alle ærede Medlemmer, ſom hidtil have udtalt ſig derom, erkjendt, at den finantsielle Stilling er god, om juſt ikke Glæden over, at den er ſaa god, er kommen lige ſtærkt frem fra alle Sider; men der har derimod ikke været den ſamme Overensſtemmelſe mellem ærede Medlemmer, der have udtalt ſig, og Regjeringen om, paa hvilken Maade dette gode Overſkud ſkulde benyttes. Der er her to Betragtninger, ſom ſtaa ſkarpt mod hinanden. Det er, om man ſkal benytte Overſkuddet til dermed at betale nødvendige Udgifter, eller om man ſkal benytte det til at faſte nu beſtaaende Skatter overbord eller dog formindſke beſtaaende Skatter. Spørgsmaalet foreligger jo ganſke viſt ikke nu; der vil nok ſener blive fuld god Leilighed til at komme nærmere ind paa diſſe Spørgsmaal. Men naar det ærede Medlem for Præſtø Amts 6te Valgfreds (Bojſen) endvidere bemærkede, at det uden nogen ſaadan forudgaaende Overensſtemmelſe mellem Regjeringen og dette Thing om Anvendelſen af Overſkuddet vilde være — jeg tror ikke, at det ærede Medlem brugte dette Ord, men jeg tror, at hans Tanke var den — præſløft at forhandle om det af Regjeringen forelagte Forſlag om den meget betydelige Sum til Forſvarsvæſenet, ſaa maa jeg dog udtale, at jeg haaber, at det ærede Medlem ogſaa her kun udtalte en perſonlig Anſkuelse. Det ærede Medlems Udtryk vare ganſke viſt anderledes, men jeg antager, at det ærede Medlem kun har villet ſige, at det var hans Anſkuelse. Jeg kender ikke andet til dette Things Mening om diſſe Spørgsmaal end det, ſom er fremkommet gjennem Things Forhandlinger her, det, ſom der udtales her; jeg har ingen Mening om, hvorvidt noget Medlem her kan tale paa Things